

Doba od sedmého do čtrnáctého roku dítěte, asexualita a sedmý rok života dítěte

Rudolf Steiner

Pozorujme život až k prvnímu významnému životnímu úseku člověka, to je k sedmému roku, k výměně zubů. Tato doba je velice důležitá, proto je také důležité ji správným způsobem porozumět, neboť v této době mezi narozením a sedmým rokem a výměnou zubů dochází k něčemu paradoxnímu. Pozorujeme-li člověka pouze fyzicky, pozorujeme jej vlastně úplně nesprávně. Často jsem na to poukazoval z různých hledisek. Již ve svých prvních sedmi letech života, je člověk posuzován tak, jako by byl již něčím mužským nebo ženským. Z vyššího hlediska je to však naprosto nepravdivé. Tento názor zastává zejména dnešní materialismus, a proto také projevy v prvních sedmi letech života považuje za projevy sexuální, jimiž však vůbec nejsou.

Mnohem zdravější bude jednou poznání, že dítě v prvních sedmi letech života ještě vůbec není bytostí sexuální, ale je bytostí asexuální (bezpohlavní). Smím-li se vyjádřit zjednodušeně, tak bych řekl, že to jen tak vyhlíží, jako by již v prvních sedmi letech života byl člověk něčím mužským nebo ženským. Vyhlíží to tak proto, že materialismus, který uznává jediné fyzičnost, nečiní žádný pravý rozdíl mezi tím, co dnes člověk v prvních sedmi letech omylem nazývá mužským, a co tak nazývá i později, a tím, co nazývá ženským. V pozdějším vývoji to sice vyhlíží jako pokračování toho, co už tu je, jenže právě tím to vůbec není. A teď vás opravdu prosím, abyste to, co jsem řekl, přijali velice správně do svých pocitů, aby nedošlo k neporozumění, kdy se skutečnosti již neposuzují objektivně, ale hodnotí se podle předem daného vzoru, jak se to dnes dělá také v jiných oblastech.

Co se v člověku odehrává během prvních sedmi let

Co se tedy v člověku, v jeho lidské organizaci děje během těch prvních sedmi let? Všechno, co říkám, musíte chápat tak, že hlavně se děje to, co charakterizuje určitý protiklad. Pohleďte, v prvních sedmi letech jsou zde neustálé proudy, nepřetržitě působení sil z ostatního organismu směrem k hlavě. Zajisté jsou zde také proudy jdoucí z hlavy k ostatnímu organismu, ale v porovnání se silným prouděním, které jde z těla k hlavě, jsou v této době slabé. To, že hlava v prvních sedmi letech roste a ještě se dále rozvíjí, pochází z toho, že tělo vlastně posílá své síly do hlavy. V prvních sedmi letech se tělo tlačí do hlavy, která se přizpůsobuje tělesné organizaci. V lidském vývoji je právě tím podstatným to, že hlava se v prvních sedmi letech přizpůsobuje tělesné organizaci. V prvních sedmi letech života proto můžeme pozorovat zvláštnost ve změně lidského obličej, máme-li pro to jemný smysl - můžeme pozorovat proudění ostatní organizace nahoru. Jen si jednou povšimněte, jaký je obličej dítěte a jak se po výměně zubů stal úplně jiným, když se do výrazu obličej jaksi vlilo celé tělo.

Doba od sedmého do čtrnáctého roku k pohlavní zralosti, charakter pohlavních orgánů

Potom přichází doba přibližně od sedmého do čtrnáctého roku života až k pohlavní zralosti. Tehdy se děje něco právě opačného - můžeme pozorovat neustálé proudění sil hlavy do organismu, do těla. Tělo se přizpůsobuje hlavě. Je velice zajímavé pozorovat, jak v organismu v prvních sedmi letech nastává úplná revoluce proudění, spočívající v zesilování tělesnosti směrem nahoru do hlavy, což potom končí ve výměně zubů, a pak obrácené proudění dolů, zesilování směrem dolů.

Právě tímto prouděním sil, tímto zesilováním směrem dolů se člověk stává pohlavní bytostí. Teprve tehdy se člověk stává bytostí sexuální. A to, jak předtím nebeské nebo pozemské orgány vytvářejí orgány pohlavní, to jde z hlavy, to je duch. Fyzické orgány (může se to tak přímo vyslovit) vůbec nejsou určeny pro sexualitu, ale sexualitě se teprve přizpůsobují. A kdo tvrdí, že jsou původně modifikované k sexualitě, usuzuje pouze podle vnějšího mínění. Jsou takové, že jedny jsou přizpůsobené nebeskosti a druhé jsou přizpůsobené pozemskosti. Jsou to orgány obrazné! Pohlavní charakter se jim vtiskuje teprve tím, co pochází z proudění hlavy od sedmého až ke čtrnáctému roku. Teprve pak se člověk stává bytostí určitého pohlaví.

Mimořádný význam spočívá v tom, abychom tyto věci brali na zřetel takto přesně. V dnešní době se v praxi často stává, že přicházejí lidé s nejmenšími dětmi a naříkají, že děti mají pohlavní nezpůsoby. Před sedmým rokem to však vůbec není možné, protože to, co tu je, není naprosto nic pohlavního, nemá to vůbec ten význam.

V tomto směru může lékařským působením nastat správné léčení pouze tím, že se tyto věci již nebudou nazývat nepravdivými názvy a nebudou se zahalovat do nesprávných pojmů. Získejme si přece zase onu posvátnou nevinnost, kterou k těmto věcem měli dávní lidé, jimž by v jejich ještě atavistickém věděni z duchového světa vůbec ani nenapadlo mluvit o sexualitě již u dětí. Na tyto věci jsem často poukazoval také z jiných hledisek.

Mužství a ženství, nebeskost a pozemskost a vývoj prvních čtrnácti let

Z duchovního světa je člověk postavený do fyzického světa teprve tím, co jeho hlava zde ve fyzickém světě vyzíská v prvních sedmi letech jako to, co dělá z nebeskosti mužství a z pozemskosti ženství. Později bude naším úkolem vrátit se k určitým proudům a silám, které jsou pro lidský vývoj důležité ještě v pozdějších letech života.

Teprve na základě takových skutečností získáte představu o tom, jak je pravdivé, že vnější život je vlastně životem v máji, ve velkém klamu. To, že lidé jsou postaveni do světa jako bytosti mužské a ženské je skutečný klam a nic jiného než klam. Pohlavní bytosti činí z lidí zde na Zemi teprve pozemskost, kterou svou hlavou vyzískají ve svých sedmi letech.

Z třetí přednášky 31. července 1916, Dornach, R. Steiner: Záhada člověka, duchovní poznání lidských dějin, GA 170, vydalo nakladatelství Michael.